

યોયેલનું પુસ્તક અને લાઉદિકેયાની સાતમા-દિવસની એડવેન્ટિસ્ટ ક્લીસા - ક્રમાંક યુમ્માલીસ

Jeff Pippenger

2026-02-10

યુમ્માલીસમો નંબર

1844 માં, સાતમા દિવસના શબ્દાથનો ઉપદેશ ઉઘાડવામાં આવ્યો, અને ત્યારબાદ જ્યારે સિસ્ટર વ્હાઇટે કરારના પેઢામાં નિહાળ્યું ત્યારે તે તેમના સમક્ષ વિશેષ ભારપૂર્વક રજૂ થયો. તેમણે એ પણ નોંધ્યું કે છેલ્લા દિવસોમાં અવતારના ઉપદેશમાં એ જ સ્વર્ગીય ભાર રહેલો હતો. સાતમા દિવસનો શબ્દાથ, પ્રતિકાત્મક પ્રાયશ્ચિત્તના દિવસનો આરંભ થયો ત્યારે પેઢામાંથી પ્રકાશિત થયેલા વિશેષ પ્રકાશનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને સાતમા વર્ષનો શબ્દાથ, પ્રતિકાત્મક પ્રાયશ્ચિત્તનો દિવસ તેની પરિપૂર્ણ સમાપ્તિએ પહોંચે ત્યારે પેઢામાંથી પ્રકાશિત થયેલા વિશેષ પ્રકાશનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

અવતારનો સિદ્ધાંત લેવીય વ્યવસ્થા અધ્યાય તેવીસની છેલ્લી પવિત્ર સભામાં પ્રતીકરૂપે દર્શાવવામાં આવ્યો છે; તે સાતમા દિવસના શબ્દાથ માટે ઓમેગા છે, જે લેવીય વ્યવસ્થા અધ્યાય તેવીસના આરંભે આવેલી પ્રથમ પવિત્ર સભા છે. તે પ્રથમ શબ્દાથ દેવની સર્જનાત્મક શક્તિનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે અને અંતિમ શબ્દાથ તેમની પુનઃસર્જનાત્મક શક્તિનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. તે પ્રથમ શબ્દાથ "23" સંખ્યાથી અને અંતિમ "252" સંખ્યાથી દર્શાવવામાં આવે છે.

આ બે પ્રતીકો લેવિટિકસ 23ના બુકએન્ડ્સ છે, અને તેઓ મિલરાઇટ ઇતિહાસના પણ બુકએન્ડ્સ છે. 1798 ઉત્તર રાજ્ય ઇઝરાયેલ વિરુદ્ધના 2,520 વર્ષોની પરિપૂર્ણતા હતી, અને 2,300 વર્ષો 22 ઓક્ટોબર, 1844ના દિવસે પૂર્ણ થયા હતા. જ્યારે બહેન વ્હાઇટને પવિત્રસ્થાનમાં લઈ જવામાં આવી અને તેમણે દશ આજ્ઞાઓ પર નજર કરી, ત્યારે તેઓ ઈશ્વરના અંતિમ દિવસોના તે લોકોનું પ્રતીકરૂપ બની રહી હતી, જેઓ ખ્રિસ્તને અનુસરીને પરમપવિત્રસ્થાનમાં પ્રવેશે છે, જ્યારે તે સમાધાનના પોતાના કાર્યને પૂર્ણ કરી રહ્યા હોય છે. મંદિરસંબંધિત કસોટી એ મેષશિશુ જ્યાં જ્યાં જાય ત્યાં ત્યાં તેને અનુસરવાની કસોટી છે.

આ તેઓ છે જેઓ સ્ત્રીઓ સાથે અશુદ્ધ થયેલા નથી; કારણ કે તેઓ કુમાર છે. આ તેઓ છે જેઓ મેઢાને જ્યાં જ્યાં તે જાય ત્યાં ત્યાં અનુસરે છે. આ તેઓ છે જેઓ મનુષ્યોમાંથી છુટકારો પામેલા છે, જેથી તેઓ દેવ અને મેઢા માટે પ્રથમફળ થાય. પ્રકાશિત વાક્ય 14:4.

ભવિષ્યવક્તા તરીકે સિસ્ટર વ્હાઇટ શરૂઆતમાં વિશ્વાસ દ્વારા પરમપવિત્ર સ્થાને પ્રવેશ કરનાર વિશ્વાસુઓનું દૃષ્ટાંત રજૂ કરી રહી હતી, અને આમ કરીને તે અંતકાળના તે વિશ્વાસુઓનું ઉદાહરણ પ્રદાન કરી રહી હતી, જેઓ વિશ્વાસ દ્વારા પરમપવિત્ર સ્થાને પ્રવેશ કરે છે અને પછી સંધૂક તરફ નજર કરે છે. ત્યાં તેમને જે પ્રકાશિત થયેલું દેખાય છે તે અવતારનો સિદ્ધાંત છે, સમાધાનના કાર્યની પૂર્ણતા છે. તેઓ બે આવરણરૂપ કરુબોને જુએ છે, જે સૃષ્ટિ અને પુનઃસૃષ્ટિના બે શબ્દાથોનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. તેઓ સંધૂકની એક બાજુએ 252 અને બીજી બાજુએ 23 જુએ છે અને ઓળખે છે કે સૃષ્ટિ અને પુનઃસૃષ્ટિ સાથે સુસંગત રીતે 23 દેવત્વ અને માનવત્વના વિવાહનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને તેઓ 252 ને એવા માનવના રૂપાંતરનું પ્રતીક તરીકે જુએ છે, જે દેવત્વ સાથે સંયુક્ત થયેલા માનવમાં પરિવર્તિત થયો છે.

દયા-આસન દૂર કરવાનું નહોતું; તેથી સિસ્ટર ટર વ્હાઇટે અંદર જોયું તે એક વિશેષ પ્રકટીકરણ હતું, અને પ્રતીકાત્મક રીતે તે ચિત્ર ઇકન તેણી જીવતી હતી તે દિવસો કરતાં અંતિમ દિવસો માટે વધુ છે. નિહાળતાં આપણે પરિવર્તિત થઈએ છીએ. મંદિરની કસોટી એ છે કે ખ્રિસ્ત પોતાની કન્યા-સમાન પ્રજાને પગલું પગલું કરીને પોતાના મંદિરમાં લઈ જાય છે. ભવિષ્યવાણીના સત્ત્વો તે માર્ગ ઉપરનાં પગલાંઓને પ્રતિનિધિત્વ

આપે છે, જે મધરાત્રીની હાકલના સંદેશ દ્વારા પ્રકાશિત કરવામાં આવ્યો છે.

છિયાલીસ વર્ષનું મિલરાઇટ મંદિર એક પગથિયું છે.

“23”નું માનવીય મંદિર, (પુરુષ અને સ્ત્રી, તેણે તેઓને સજ્યા) એક પગથિયું છે.

ખ્રિસ્તે ત્રણ દિવસમાં પોતાનું મંદિર ઊભું કરવું એ એક પગલું છે.

મલાખીનું ભંડારગૃહ મંદિર છે.

નેહેમ્યાએ તોબિયાહની અપવિત્રતાથી ભંડારગૃહને શુદ્ધ કર્યું.

તે મંદિર જ હતું જ્યાં મહાયાજક હિલ્કીયાહે રાજા યોશિયાના પુનરુત્થાનકાળ દરમિયાન મોસેસના લખાણો શોધી કાઢ્યા હતા.

જેમ સિસ્ટર વાઇટ કહે છે તેમ, નેહેમ્યાએ અપવિત્રીકરણથી શુદ્ધ કરેલું મંદિર એ જ મંદિર છે, જેને ખ્રિસ્તે તેની “ધર્મલંઘનપૂર્ણ અપવિત્રીકરણ”માંથી બે વખત શુદ્ધ કર્યું હતું.

મિલરના સ્વપ્નમાંનું સુંદ્ર એક પગથિયું હતું.

એક વાર ખ્રિસ્ત પોતાના વિશ્વાસુઓને અતિપવિત્ર સ્થાને લઈ જાય, ત્યારબાદ તે તેમને—જેમ બહેન વ્હાઇટને કરારપેટી સુધી લઈ જવાઈ હતી તેમ—કરારપેટી સુધી લઈ જાય છે, કૃપાપીઠને ઊંચે કરે છે, અને તેમને તેની અંદર જોવા દે છે. જ્યારે તેઓ અંદર જુએ છે ત્યારે તેઓ અવતારના સિદ્ધાંતને અને સાતમા-દિવસના શબ્દાથને કોમળ પ્રભામંડળથી આવરિત જુએ છે. પંક્તિ ઉપર પંક્તિ, જે લોકો એ સિદ્ધાંતોને ઓળખે છે કે જે “કોમળ તેજસ્વિતાથી આવરિત” છે, તેઓ વિશ્વાસ દ્વારા અતિપવિત્ર સ્થાને પ્રવેશતી અને કરારપેટીની અંદર જોતી બહેન વ્હાઇટ સાથે પોતાને સુસંગત કરે છે.

પ્રાચીન ભવિષ્યવક્તાઓએ તેઓ જીવતા હતા તે દિવસો કરતાં અંતિમ દિવસો વિષે વધુ વિશિષ્ટ રીતે વાત કરી હતી. જ્યારે તે પ્રાચીન ભવિષ્યવક્તાઓ પોતે જ સાક્ષ્યનો ભાગ બને છે, ત્યારે તેઓ અંતિમ દિવસોમાં દેવના લોકોને પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને અંતિમ દિવસોમાં દેવના લોકો એ એક લાખ ચુંમાલીસ હજાર છે. સિસ્ટર વાઇટ કદાચ સર્વોથી મહત્વપૂર્ણ પ્રાચીન ભવિષ્યવક્તા છે, કારણ કે તેમની તમામ દૃષ્ટાંતરૂપ રજૂઆતો એક લાખ ચુંમાલીસ હજારની ઓમેગા ઇતિહાસની અલ્ફા ઇતિહાસને પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. બધા ભવિષ્યવક્તાઓ અવશેષને દર્શાવે છે, પરંતુ સિસ્ટર વાઇટ એક એવા આરંભિક ઇતિહાસનું પણ પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે અંતિમ ઇતિહાસમાં—અક્ષરશઃ—પૂર્ણ થાય છે.

આલ્ફા મૂળભૂત ઇતિહાસમાં, સિસ્ટર વ્હાઇટને દર્શનમાં સ્વર્ગીય પવિત્રસ્થાનના અતિપવિત્ર સ્થાનમાં લઈ જવામાં આવે છે. ત્યાં પહોંચ્યા પછી, કરારના કોથળા પરનું કૃપાસન—એવું આસન જેને દૂર કરવાનું ન હતું—ઉંચકવામાં આવ્યું જેથી સિસ્ટર વ્હાઇટ અંદર નિહાળી શકે, જ્યાં તેમણે દશ આજ્ઞાઓ જોયાં.

“પરમપવિત્ર સ્થાને મેં એક કરારનો કોઠો જોયો; તેની ઉપર અને બાજુઓ પર અત્યંત શુદ્ધ સોનું હતું. કરારના કોઠાના દરેક છેડે એક સુંદર કરુ બહો હતો, જેના પાંખો તેના ઉપર પ્રસરી રહેલા હતા. તેમના મુખો એકબીજા તરફ ફરેલા હતા, અને તેઓ નીચે નિહાળી રહ્યા હતા. દેવદૂતોની વચ્ચે એક સુવર્ણ ધૂપદાન હતું. કરારના કોઠા ઉપર, જ્યાં દેવદૂતો ઉભા હતા, ત્યાં અતિપ્રભાવમય મહિમા હતો, જે ઈશ્વર જ્યાં નિવાસ કરે છે એવા સિંહાસન સમાન દેખાતો હતો. ઈસુ કરારના કોઠા પાસે ઊભા હતા, અને જેમ જેમ પવિત્ર જનોની પ્રાર્થનાઓ તેમની પાસે ઉપર આવતી, તેમ તેમ ધૂપદાની ધૂપ ધુમાડો કરતી; અને તેઓ ધૂપના ધુમાડા સાથે તેમની પ્રાર્થનાઓ પોતાના પિતાને અર્પિત કરતા. કરારના કોઠામાં મન્ન ઇસુ સુવર્ણ પાત્ર, અહરોનની કળી આવેલી લાકડી, અને પદ્મથરની તે પટ્ટિ કાઠો હતી, જે પુરુષ તકની જેમ સાથે મડાતી હતી. ઈસુએ તેમને ખોલ્યાં, અને મેં જોયું કે તેમના ઉપર ઈશ્વરની આંગળીથી દસ

આજ્ઞા આપેલી હતી. એક પટ્ટિ કા પર ચાર હતી, અને બીજી પર છ. પ્રથમ પટ્ટિ કા પરની ચાર અન્ય છ કરતાં વધુ તેજસ્વી પ્રકાશિત થતી હતી. પરંતુ ચોથી, એટલે કે શબ્દ બાથની આજ્ઞા, તેઓ બધાથી ઉપર વધુ તેજસ્વી હતી; કારણ કે શબ્દ બાથ ઈશ્વરના પવિત્ર નામના સન્માનમાં પાળવામાં આવે તે માટે અલગ રાખવામાં આવ્યો હતો. પવિત્ર શબ્દ બાથ મહિમામય દેખાતો હતો—તેની આસપાસ સર્વત્ર મહિમાનો તેજવર્તુળ હતું. મેં જોયું કે શબ્દ બાથની આજ્ઞા કોસ પર ખીલી ન હતી. જો તે ખીલી હોત, તો બાકીની નવ આજ્ઞાઓ પણ ખીલી હોત; અને જેમ આપણે ચોથી આજ્ઞા ભંગ કરવા માટે સ્વતંત્ર ગણાઈએ, તેમ અમે બધીને ભંગ કરવા માટે પણ સ્વતંત્ર ગણાઈએ. મેં જોયું કે ઈશ્વરે શબ્દ બાથ બદલ્યો નહોતો, કારણ કે તેઓ કદી બદલાતા નથી. પરંતુ પોપે તેને સત્તા હેઠળ સાતમા દિવસમાંથી પ્રથમ દિવસે બદલ્યો હતો; કારણ કે તેને સમય અને કાયદાઓ બદલવાના હતા.” Early Writings, 32.

સાતમા દિવસના શનિવાર વિષેનો સિદ્ધાંત મિલરાઇટ યળવળના પાયાના ઇતિહાસનો અલ્ફા સિદ્ધાંત હતો, જે ફિલાડેલ્ફિયન મિલરાઇટ યળવળ તરીકે આરંભ પામી, પછી 1856માં લાઉડિકિયન મિલરાઇટ યળવળમાં પરિવર્તિત થઈ, અને ત્યારબાદ 1863માં લાઉડિકિયન સેવન્ટી-ઝે એડવેન્ટિસ્ટ ચર્ચમાં પરિવર્તિત થઈ. સિસ્ટર વ્હાઇટ અંતિમ દિવસોના ઇતિહાસમાં ઓમેગા સિદ્ધાંતની પણ ઓળખ આપે છે, જ્યારે એક લાખ ચુંમાલીસ હજારની લાઉડિકિયન યળવળ એક લાખ ચુંમાલીસ હજારની ફિલાડેલ્ફિયન યળવળમાં પરિવર્તિત થાય છે. અલ્ફા અને ઓમેગા પ્રકાશો સાતમા દિવસના શનિવારના સિદ્ધાંત અને અવતારના સિદ્ધાંત દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે.

“જે લોકો ઈશ્વર સાથે સહભાગિતા રાખે છે તેઓ ધર્મસૂર્યના પ્રકાશમાં ચાલે છે. તેઓ ઈશ્વરની સમક્ષ પોતાના માર્ગને ભ્રષ્ટ કરીને પોતાના ઉદ્ધારકનો અપમાન કરતા નથી. સ્વર્ગીય પ્રકાશ તેમના ઉપર તેજ પાથરે છે. જેમ જેમ તેઓ આ પૃથ્વીના ઇતિહાસના અંતની નજીક આવે છે, તેમ તેમ ખ્રિસ્ત વિષેનું તેમનું જ્ઞાન, અને તેમની સાથે સંબંધિત ભવિષ્યવાણીઓ વિષેની તેમની સમજ, ખૂબ વધે છે. ઈશ્વરની દૃષ્ટિમાં તેઓ અનંત મૂલ્ય ધરાવે છે; કારણ કે તેઓ તેમના પુત્ર સાથે એકતામાં છે. તેમના માટે ઈશ્વરનું વચન અતિશય સૌંદર્ય અને મનોહરતાથી ભરેલું છે. તેઓ તેના મહત્ત્વને જુએ છે. સત્ય તેમના માટે ઉદ્ઘાટિત થાય છે. અવતારનો સિદ્ધાંત કોમળ કાંતિથી મંડિત થાય છે. તેઓ જુએ છે કે પવિત્રશાસ્ત્ર એવી ચાવી છે જે સર્વ રહસ્યોને ઉઘાડે છે અને બધી જ મુશ્કેલીઓનું નિરાકરણ કરે છે. જેઓ પ્રકાશ સ્વીકારવા અને પ્રકાશમાં ચાલવા ઇચ્છુક રહ્યા નથી તેઓ ભક્તિનું રહસ્ય સમજવામાં અસમર્થ રહેશે, પરંતુ જેઓએ ક્રૂસ ઉપાડવા અને ઈસુને અનુસરવામાં સંકોચ કર્યો નથી, તેઓ ઈશ્વરના પ્રકાશમાં પ્રકાશ જોશે.” The Southern Watchman, April 4, 1905.

“અવતારના સિદ્ધાંત”ને “ભક્તિનું રહસ્ય” પણ કહેવામાં આવે છે.

અને કોઈ વિવાદ વગર ભક્તિનું રહસ્ય મહાન છે: દેવ દેહમાં પ્રગટ થયો, આત્મામાં ધર્મી ઠરાવવામાં આવ્યો, દૂતોને દેખાવ્યો, અન્યજાતિઓમાં પ્રચારવામાં આવ્યો, જગતમાં તેના પર વિશ્વાસ કરવામાં આવ્યો, અને મહિમામાં ઉપર ઉઠાવવામાં આવ્યો. 1 તીમોથી 3:16.

“રહસ્ય” અંતિમ પેઢી સુધી ગુપ્ત રાખવામાં આવ્યું છે, જ્યારે વિશ્વાસુઓ જોશે કે અવતારનો સિદ્ધાંત સાતમા-દિવસના શબ્દબાથનું ઓમેગા છે.

અગણિત યુગોથી અને પેઢીઓથી જે રહસ્ય ગુપ્ત રાખવામાં આવ્યું હતું, તે હવે તેના પવિત્રજનોને પ્રગટ કરવામાં આવ્યું છે; જેમને દેવ જાણીતું કરાવવા ઇચ્છે છે કે જાતિઓમાં આ રહસ્યના મહિમાની સમૃદ્ધિ શું છે; તે એ છે કે તમારામાં ખ્રિસ્ત, મહિમાની આશા. કોલોસીઓ 1:26, 27.

યોગ્ય છે કે કુલોર્સ સીઓ 1:26 એ એવા “રહસ્ય” વિષે કહે છે જે “ગુપ્ત રાખવામાં આવ્યું હતું,” પરંતુ અંતિમ દિવસોમાં તે રહસ્ય “પ્રગટ કરવામાં આવ્યું છે.” ભવિષ્યવાણીનું પ્રકાશ ત્યારે પ્રગટ થાય છે જ્યારે ભવિષ્યવાણીની મુદ્રા ખોલવામાં આવે છે, જેમ દાનિયેલ બારમા દર્શાવવામાં આવ્યું છે, જ્યારે 1,260

દિવસોના અંતે, અંતકાળે, એક ભવિષ્યવાણીની મુદ્રા । ખોલવામાં આવે છે. જે ભવિષ્યવાણી પેઢીઓ સુધી ગુપ્ત રાખવામાં આવી હતી તેની મુદ્રા । ખોલવામાં આવે છે, અને તે ભવિષ્યવાણી એ સત્ત્વ છે, જેની મુદ્રા । ખોલાતાં તે “મહિમા” છે જે રવિવારના કાયદા સમયે ગેરચલૂદીઓને જાણીતું કરવામાં આવે છે. તે રહસ્ય એ છે કે ખ્રિસ્ત તમારામાં, મહિમાની આશા, જે સાતમી તુરાઈના નાદના દિવસોમાં પૂર્ણ થાય છે.

પરંતુ સાતમા દેવદૂતના અવાજના દિવસોમાં, જ્યારે તે તૂર્ય વગાડવાનું શરૂ કરશે, ત્યારે ઈશ્વરનું રહસ્ય પૂર્ણ થશે, જેમ તેણે પોતાના દાસ એવા પ્રબોધકોને જાહેર કર્યું છે. પ્રકટીકરણ 10:7.

પ્રકાશન 10:7 માં દર્શાવવામાં આવ્યું છે તેમ સાતમા દૂતનો સ્વર સાતમા મહિનાના દસમા દિવસે ધ્વનિત થવા લાગ્યો, તે અત્યંત યોગ્ય છે. સાતમો દૂત ત્રીજા શાપરૂપે પણ રજૂ કરવામાં આવ્યો છે, અને પ્રથમ બે શાપો ઇસ્લામ હતા; આમ, ત્રીજો શાપ ઇસ્લામ છે તે માટે બે સાક્ષીઓ પૂરી પાડવામાં આવે છે. જ્યારે ઇસ્લામની તુરાઈ વાગી રહી હોય છે, ત્યારે દેવનું રહસ્ય પૂર્ણ થાય છે.

સાતમા તુરાઈના ઇતિહાસમાં અવતારના ઉપદેશની—જે તમારામાં ખ્રિસ્તનું રહસ્ય છે, અથવા જ્યારે ખ્રિસ્તે પોતે માનવીય દેહ ધારણ કર્યો ત્યારે દર્શાવ્યા મુજબ દેવત્વ અને માનવત્વના સંયોજનની—એક લાખ યુમાલીસ હજારમાં સમાવેશ પામવાના ઉમેદવારોની આ બાબતે કસોટી કરવામાં આવશે કે તેઓ પાસે પરમ પવિત્ર સ્થાને પ્રવેશ કરવા માટે જરૂરી તેલ અને વિશ્વાસ છે કે નહીં. જો તેઓ સંકોચ કરશે તો અંધકાર તેમના ઉપર ઉતરી પડશે; જો તેઓ મેષશિશુ જ્યાં જ્યાં જાય ત્યાં ત્યાં તેની પાછળ ચાલશે, તો તેમને કરારપેટી તરફ જોવા દોરવામાં આવશે. કરારપેટીમાં તેઓ સાતમા-દિવસના શબ્દાથના ઉપદેશો અને અવતારના ઉપદેશને શોધી કાઢશે.

આ બે સિદ્ધાંતો જેટલા મહત્વપૂર્ણ છે, હું જે બાબત પર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરી રહ્યો છું તે આલ્ફા અને ઓમેગાના પ્રકાશો નથી, પરંતુ એ છે કે પ્રોફેટેસે દેવના લોકોને સ્વર્ગીય મંદિરમંદિરમાં પ્રવેશ કરતાં અને કરારના કોઠારમાં નજર કરતાં દર્શાવ્યા હતા. અંતિમ દિવસોમાં, એક લાખ યુમાલીસ હજારના ઇતિહાસમાં એવો કોઈ બિંદુ અવશ્ય હોવો જોઈએ, જ્યાં એક લાખ યુમાલીસ હજારને ખુલ્લા કોઠારને નિહાળવા માટે પરમપવિત્ર સ્થાને લઈ જવાય.

જો તમારી પાસે આ વિશ્વાસ હોય કે ભવિષ્યવક્તાઓ અંતિમ દિવસોમાં ઈશ્વરના લોકોને ચિતરાવે છે, અને સાથે જ એવો વિશ્વાસ પણ હોય કે બહેન વ્હાઇટ બાઇબલના અન્ય દરેક ભવિષ્યવક્તા જેટલાં જ, દરેક રીતે, પ્રેરિત હતાં—તો મેં હમણાં જ રજૂ કરેલો અર્થપ્રયોગ સાચો તરીકે સ્વીકારવો જ પડશે. એક લાખ યુમાલીસ હજારને, વિશ્વાસ દ્વારા, ખ્રિસ્તને અનુસરીને પરમપવિત્ર સ્થાને પ્રવેશવું જ પડશે, જેમ બહેન વ્હાઇટ કહે છે કે 22 ઓક્ટોબર, 1844ના દિવસે વિશ્વાસુઓએ કર્યું હતું. ત્યારે બે વર્ગો પ્રગટ થયા હતા: તેઓ જેઓએ વિશ્વાસ દ્વારા અંદર પ્રવેશવાનો ઇનકાર કર્યો, અને તેઓ જેઓ અંદર પ્રવેશ્યા.

“ખ્રિસ્તના પ્રથમ આગમનની જાહેરાત તરફ મારું ધ્યાન ફરી વાળવામાં આવ્યું. યોહાનને એલિયાહની આત્મા । અને શક્તિ માં ઇસુનો માર્ગ તૈયાર કરવા માટે મોકલવામાં આવ્યો હતો. જેમણે યોહાનની સાક્ષીને નકારી કાઢી, તેઓને ઇસુના ઉપદેશોથી કોઈ લાભ થયો નહીં. તેમના આગમનની પૂર્વઘોષણા કરનાર સંદેશાનો તેમણે જે વિરોધ કર્યો, તેણે તેમને એવી સ્થિતિમાં મૂકી દીધા કે તે મસીહા હતા તેના સૌથી પ્રબળ પુરાવાને તેઓ સહેલાઈથી સ્વીકારી શક્યા નહીં. શેતાને યોહાનના સંદેશાને નકારનારાઓને હજી વધુ આગળ વધારી, ખ્રિસ્તને નકારવા અને ક્રૂસ પર ચઢાવવા દોર્યા. આમ કરીને તેમણે પોતાને એવી સ્થિતિમાં મૂકી દીધા કે પેન્ટેકોસ્ટના દિવસે મળનાર આશીર્વાદ તેઓ મેળવી શક્યા નહીં, જે તેમને સ્વર્ગીય પવિત્ર સ્થાનમાં પ્રવેશવાનો માર્ગ શીખવ્યો હોત. મંદિરનો પડદો ફાટી જવાથી એ દર્શાવવામાં આવ્યું કે ચલૂદી બલિદાનો અને વિધિઓ હવે સ્વીકારવામાં આવશે નહીં. મહાન બલિદાન અર્પણ કરવામાં આવ્યું હતું અને સ્વીકારવામાં આવ્યું હતું, અને પેન્ટેકોસ્ટના દિવસે ઉતરેલો પવિત્ર આત્મા । શિષ્યોના મનને પાર્થિવ પવિત્ર સ્થાનમાંથી સ્વર્ગીય પવિત્ર સ્થાન તરફ લઈ ગયો,

જ્યેષ્ઠ ઇસુ પોતાના જ રક્ત દ્વારા પ્રવેશ આપે છે, જેથી પોતાના શિષ્યો પર પોતાના પ્રાપ્તિના લાભો વરસાવે. પરંતુ યહૂદીઓ સંપૂર્ણ અંધકારમાં જ રહ્યા હતા. ઉદ્ધારની યોજનાને લઈને તેઓને જે સર્વ પ્રકાશ મળી શક્ય હતો, તે બધો તેમણે ગુમાવ્યો, અને તેઓ હજી પણ પોતાના નિષ્ફળ બલિદાનો અને અર્પણો પર જ વિશ્વાસ રાખતા રહ્યા હતા. સર્વોચ્ચ પવિત્ર સ્થાને પાર્થિવ પવિત્ર સ્થાનનું સ્થાન લઈ લીધું હતું, છતાં આ ફેરફાર વિષે તેમને કોઈ જ જાણકારી નહોતી. તેથી પવિત્ર સ્થાનમાં ખ્રિસ્તની મધ્યસ્થતાથી તેઓ કોઈ લાભ મેળવી શક્યા નહીં.

“ઘણા લોકો ખ્રિસ્તને નકારવા અને તેને ફક્ત ઉપર ચઢાવવાના યહૂદીઓના માર્ગને ભય સાથે જુએ છે; અને જેમ તેઓ તેના ઉપર થયેલા શરમજનક દુર્વ્યવહારનો ઇતિહાસ વાંચે છે, તેમ તેઓ માને છે કે તેઓ તેને પ્રેમ કરે છે, અને પિતર જેમ કર્યું તેમ તેઓ તેને ન નકાર્યા હોત, અથવા યહૂદીઓ જેમ કર્યું તેમ તેને ફક્ત ઉપર ન ચઢાવ્યા હોત. પરંતુ સર્વના હૃદયો વાંચનાર ઈશ્વરે, તેઓ જે ઇસુ માટે પ્રેમ અનુભવતા હોવાનો દાવો કરતા હતા, તે પ્રેમને કસોટી ઉપર લાવ્યો છે. પ્રથમ દૂતનો સંદેશ સ્વીકારવામાં આવ્યો ત્યારે સમગ્ર સ્વર્ગ અત્યંત ઊંડા રસ સાથે તે દૃશ્ય નિહાળ્યું. પરંતુ ઘણાં એવા, જેઓ ઇસુને પ્રેમ કરવાનો દાવો કરતા હતા, અને ફક્તની વાર્તા વાંચતા વાંચતા આંસુ વહાવતા હતા, તેમણે તેના આગમનના શુભ સંદેશનો ઉપહાસ કર્યો. આનંદ સાથે સંદેશ સ્વીકારવાના બદલે, તેમણે તેને ભ્રમણા ગણાવી. જેઓ તેના પ્રગટ થવાને પ્રેમ કરતા હતા, તેઓનો તેમણે દ્રેષ કર્યો અને તેમને કલીસિયાઓની બહાર કાઢી મૂક્યા. જેઓએ પ્રથમ સંદેશ નકાર્યો, તેઓ બીજા દ્વારા લાભ પામી શક્યા નહીં; અને મધરાતની ઘોષણાથી પણ તેઓ લાભાન્વિત થયા નહોતા, જે તેમને વિશ્વાસ દ્વારા ઇસુ સાથે સ્વર્ગીય પવિત્રસ્થાનના અતિપવિત્ર સ્થાને પ્રવેશવા તૈયાર કરવાની હતી. અને અગાઉના બે સંદેશોએ નકારીને, તેમણે પોતાની સમજણને એટલી અંધકારી બનાવી દીધી છે કે તેઓ ત્રીજા દૂતના સંદેશમાં, જે અતિપવિત્ર સ્થાને જવાનો માર્ગ દર્શાવે છે, કોઈ પ્રકાશ જોઈ શકતા નથી. મેં જોયું કે જેમ યહૂદીઓએ ઇસુને ફક્ત ઉપર ચઢાવ્યો હતો, તેમ નામમાત્રની કલીસિયાઓએ આ સંદેશોએ ફક્ત ઉપર ચઢાવ્યા છે, અને તેથી તેમને અતિપવિત્ર સ્થાને જવાનો માર્ગ વિષે કોઈ જ્ઞાન નથી, અને ત્યાં ઇસુની મધ્યસ્થતાથી તેઓ લાભ પામી શકતા નથી. યહૂદીઓ જેમ પોતાના નિર્રથક બલિદાનો અર્પણ કરતા હતા, તેમ તેઓ પણ તે વિભાગ તરફ પોતાની નિર્રથક પ્રાર્થનાઓ અર્પણ કરે છે, જેને ઇસુ છોડીને જઈ ચૂક્યો છે; અને છેતરપિંડીથી પ્રસન્ન થયેલો શૈતાન ધાર્મિક સ્વરૂપ ધારણ કરે છે, અને આ દાવો કરનારા ખ્રિસ્તીઓના મનને પોતાની તરફ દોરી જાય છે, પોતાની શક્તિ, પોતાના ચિત્તો અને ખોટા અજાયબ કાર્યો દ્વારા તેમને પોતાની ફાંસમાં વધુ મજબૂતીથી બાંધી રાખવા માટે.” Early Writings, 259–261.

સિસ્ટર વ્હાઇટ, અંતિમ દિવસોની પ્રાચીન ભવિષ્યવક્ત્રીએ, યોહાન બાપ્તિસ્ત અને ખ્રિસ્તના ઇતિહાસમાં રહેલી તે ક્રમશઃ પરીક્ષાની પ્રક્રિયાને, જેના અંતે યહૂદીઓ સંપૂર્ણ અંધકારમાં પડી ગયા, મિલરાઇટોના સમયમાં આવેલા એ જ ઇતિહાસને દર્શાવવા માટે ઓળખાવે છે; જે સિસ્ટર વ્હાઇટની અલ્ફા ઇતિહાસ છે. આરંભમાં જીવન-મરણની પરીક્ષા અતિપવિત્ર સ્થાનમાં પ્રવેશ કરવા કે તે કરવા ઇનકાર કરવા અંગે હતી. તે કરવા ઇનકાર કરવાથી, ખ્રિસ્તના ઇતિહાસમાં બંડખોર યહૂદીઓ પર જેવો અંધકાર આવ્યો હતો, એ જ અંધકાર મિલરાઇટ ઇતિહાસના બંડખોરો પર આવ્યો.

ઇસુ હંમેશાં કોઈ વસ્તુનો અંત તેના આરંભ સાથે દર્શાવે છે; તેથી, જ્યારે Sister White ને October 22, 1844 ની કસોટીના સંબંધમાં Most Holy Place માં લઈ જવાયા અને તેમણે ખુલ્લા ark પર નજર કરી, ત્યારે તે આ ઓળખાવે છે કે એકસો યુમાલીસ હજાર લોકોની કસોટી એ બાબતે થશે કે તેઓ Lamb ને અનુસરીને Most Holy Place માં પ્રવેશે છે કે સંપૂર્ણ શાશ્વત અંધકારમાં જાય છે. આ તથ્ય એવી શ્રદ્ધા પર આધારિત છે જે સમજે છે કે પ્રાચીન પ્રબોધકો, જ્યારે તેઓ પોતે જ લખિત સાક્ષ્યનો ભાગ બને છે, ત્યારે તેઓ ઈશ્વરના અંતિમ-દિવસોના લોકોને દર્શાવે છે. Sister White બંને વર્ગોને દર્શાવે છે.

“આ નિરાશાની અવસ્થામાં હું હતી ત્યારે મને એક એવું સ્વપ્ન આવ્યું કે જેના કારણે મારા મન પર ઊંડી છાપ પડી. મેં સ્વપ્નમાં એક મંદિર જોયું, જેના તરફ ઘણા લોકો ટોળે વળીને જઈ રહ્યા હતા. સમય સમાપ્ત થાય ત્યારે માત્ર તેઓ જ બચી શકે, જેઓ તે મંદિરમાં આશ્રય લેશે. જે બધા બહાર જ રહ્યા હતા, તેઓ સદાકાળ માટે નષ્ટ થઈ જશે. બહાર રહેલી ભીડ, જે પોતાના વિવિધ માર્ગોમાં ચલતી રહી હતી, મંદિરમાં પ્રવેશ કરનારાઓની ઠહ ઠહ અને હાસ્ય કરતી હતી, અને તેમને કહેતી હતી કે સુરક્ષાનો આ ઉપાય એક ચાલાક છેતરપિંડી છે, અને હકીકતમાં ટાળવા જેવું કોઈ જ જોખમ નથી. તેઓએ તો કેટલાકને પકડી પણ લીધા, જેથી તેઓ દીવાલોની અંદર ઉતાવળે પ્રવેશ ન કરી શકે.

“ઉપહાસનો ભોગ બનવાનો ભય હોવાથી, મેં વિચાર્યું કે ભીડ વિખેરાઈ જાય ત્યાં સુધી, અથવા હું તેમની નજરે પડ્યા વિના અંદર જઈ શકું ત્યાં સુધી, રાહ જોવી શ્રેષ્ઠ રહેશે. પરંતુ સંખ્યા ઘટવા બદલે વધતી જ ગઈ, અને ઘણું મોડું થઈ જશે એવી ભીતિથી, હું ઉતાવળમાં મારું ઘર છોડીને ભીડને ચીરી આગળ વધ્યો. મંદિરે પહોંચવાની મારી વ્યાકુળતામાં, મને ઘેરી રહેલી ટોળાની મને ન તો ખબર પડી, ન તો તેની મને પરવા રહી. ઇમારતમાં પ્રવેશ કરતાં મેં જોયું કે તે વિશાળ મંદિર એક જ અતિ વિશાળ થાંભલા પર આધારિત હતું, અને તેની સાથે એક મેઢું બંધાયેલું હતું, જે સર્વત્ર ફાટેલું-ચીરાયેલું અને રક્તરંજિત હતું. અમે, જે ત્યાં ઉપસ્થિત હતા, જાણે જાણતા જ હતા કે આ મેઢું અમારા ખાતર જ ધાયલ અને ક્યડાયેલું હતું. જે કોઈ મંદિરમાં પ્રવેશતો, તેને તેના સમક્ષ આવવું અને પોતાના પાપોની કબૂલાત કરવી આવશ્યક હતી.”

“મેમણાના સમક્ષ જ થોડા ઊંચા આસનો હતા, જેમાં એક એવો સમૂહ બેઠો હતો જે અતિ આનંદિત દેખાતો હતો. સ્વર્ગનો પ્રકાશ જાણે તેમના મુખો પર તેજ પાથરતો હતો, અને તેઓ ઈશ્વરની સ્તુતિ કરતાં તથા આનંદમય કૃતજ્ઞતાના ગીતો ગાતાં, જે દેવદૂતોના સંગીત સમાન લાગતાં. તેઓ તે જ હતા, જેઓ મેમણાથી પહેલાં આવ્યા હતા, પોતાના પાપોની કબૂલાત કરી હતી, ક્ષમા પ્રાપ્ત કરી હતી, અને હવે કોઈ આનંદમય ઘટનાની હર્ષભરી અપેક્ષામાં પ્રતીક્ષા કરી રહ્યા હતા.”

“હું ઇમારતમાં પ્રવેશ કરી ચૂક્યો પછી પણ, મારા ઉપર ભય છવાઈ ગયો, અને એવી લજ્જાની લાગણી થઈ કે મને આ લોકોની સમક્ષ નમ્ર થવું જ પડશે. પરંતુ મને એવું લાગ્યું કે હું આગળ વધવા માટે બાધ્ય હતો, અને મેં ઘેટાના બચ્ચા સામે મોઢું કરવા માટે થાંભલાની આસપાસથી ધીમે ધીમે માર્ગ બનાવતો આગળ વધતો હતો, ત્યારે જ રણશિંગું વાગ્યું, મંદિર ધૂજી ઊઠ્યું, એકત્ર થયેલા સંતોમાંથી વિજયના પોકારો ઊઠ્યા, ભયંકર તેજસ્વિતાએ ઇમારતને પ્રકાશિત કરી, પછી સર્વત્ર ધોર અંધકાર છવાઈ ગયો. તે આનંદિત લોકો તેજસ્વિતા સાથે જ સર્વે અદૃશ્ય થઈ ગયા, અને હું રાત્રિના નિર્વાક ભયંકરતામાં એકલો જ છોડી દેવામાં આવ્યો. હું મનની વેદનામાં જાગ્યો અને મને પોતાને આ વાત મનાવવામાં મુશ્કેલી પડી કે હું સ્વપ્ન જોતો હતો. મને એવું લાગ્યું કે મારું ભાગ્ય નિશ્ચિત થઈ ગયું હતું, અને પ્રભુનો આત્મા મને છોડી ગયો હતો, ફરી ક્યારેય પાછો ન ફરવા માટે.”

“આ પછી થોડા જ સમયમાં મને બીજું એક સ્વપ્ન આવ્યું. મને એમ લાગ્યું કે હું અતિશય નિરાશામાં મારું મુખ મારા હાથોમાં દબાવીને બેઠો હતો, અને આ રીતે વિચાર કરતો હતો: જો ઈસુ પૃથ્વી પર હોત, તો હું તેમના પાસે જાત, તેમના ચરણોમાં પોતાને નાંખી દેત, અને મારી બધી વેદનાઓ તેમને કહી દેત. તેઓ મારાથી મોઢું ન ફેરવે, તેઓ મારા પર દયા કરે, અને હું તેમને સદાય પ્રેમ કરું અને તેમની સેવા કરું. એટલામાં જ દરવાજો ખુલ્યો, અને સુંદર આકાર અને મુખાકૃતિવાળો એક વ્યક્તિ અંદર પ્રવેશ્યો. તેણે કરુણાભરી દૃષ્ટિથી મારી તરફ જોયું અને કહ્યું: ‘શું તું ઈસુને જોવા ઇચ્છે છે? તેઓ અહીં છે, અને જો તારી એવી ઇચ્છા હોય તો તું તેમને જોઈ શકે છે. તારી પાસે જે કંઈ છે તે બધું લઈ મારી પાછળ આવ.’”

મેં આ વાત અવર્ણનીય આનંદ સાથે સાંભળી, અને આનંદપૂર્વક મારી નાની-મોટી તમામ મિત્ર કતો, પ્રિય ગણાતી દરેક નાની વસ્તુ એકત્ર કરી, અને મારા માર્ગદર્શકનું અનુસરણ કર્યું. તેણે મને એક ઊભી ઢોળાણવાળી અને દેખાવમાં નબળી એવી સીડી સુધી દોરી ગયો. જ્યાં મેં તેની પાયાં ચઢવાનું શરૂ

કર્ચું, ૮ ચારે તેણે મને ચેતવણી આપી કે હું મારી આંખો ઉપર જ સ્થિર રાખું, નહીં તો મને ચક્કર આવવી પડે અને હું પડી જાઉં. ઘણા અન્ય લોકો, જે તે ઊભા ચઢાણ પર ચડી રહ્યા હતા, ટોચ સુધી પહોંચ્યા પહેલાં જ પડી ગયા.

“અંતે અમે અંતિમ પગથિયા સુધી પહોંચી ગયા, અને એક દ્વારની સમક્ષ ઊભા રહ્યા. અહીં મારા માર્ગદર્શકે મને મારી સાથે લાવેલી બધી વસ્તુઓ મૂકી દેવા જણાવ્યું. મેં આનંદપૂર્વક તેને મૂકી દીધી; પછી તેણે દ્વાર ખોલ્યો અને મને અંદર પ્રવેશવા કહ્યું. ક્ષણમાત્રમાં હું ઈસુની સમક્ષ ઊભી હતી. તે સુંદર મુખમંડળ વિષે કોઈ ભૂલ થવાની જ નહોતી. દયાળુભાવ અને મહિમાનું તે અભિવ્યક્તિ અન્ય કોઈની હોઈ જ શકે નહીં. તેમની દૃષ્ટિ મારા પર સ્થિર થતાં જ મને તરત જ જાણ થઈ ગઈ કે તેઓ મારા જીવનની દરેક પરિસ્થિતિ અને મારા અંતરની બધી જ વિચારો અને લાગણીઓથી પરિચિત હતા.”

“હું મારી જાતને તેમની દૃષ્ટિથી ઢાંકી રાખવાનો પ્રયત્ન કરતી હતી, કારણ કે તેમની શોધક આંખોને સહન કરવા હું અસમર્થ અનુભવી રહી હતી; પરંતુ તેઓ સ્મિત સાથે નજીક આવ્યા અને મારાં માથા પર પોતાનો હાથ મૂકી કહ્યું: ‘ભય ન કર.’ તેમના મધુર સ્વરના નાદે મારું હૃદય એવી આનંદભાવનાથી રોમાંચિત કરી દીધું, જેનો તેને અગાઉ ક્યારેય અનુભવ થયો નહોતો. હું એક શબ્દ પણ ઉચ્ચારી શકું એટલી નહોતી; પરંતુ ભાવવિહ્વળ બની, તેમના ચરણોમાં સાષ્ટાંગ પડી ગઈ. જ્યારે હું ત્યાં નિર્બળ અવસ્થામાં પડી હતી, ત્યારે સૌંદર્ય અને મહિમાનાં દૃશ્યો મારી સામે પસાર થતાં રહ્યાં, અને મને એવું લાગ્યું કે હું સ્વર્ગની સુરક્ષા અને શાંતિ સુધી પહોંચી ગઈ છું. અંતે મારી શક્તિ પાછી ફરી, અને હું ઊભી થઈ. ઈસુની પ્રેમમય આંખો હજી પણ મારા પર જ હતી, અને તેમનું સ્મિત મારી આત્માને આનંદથી પરિપૂર્ણ કરી રહ્યું હતું. તેમની ઉપસ્થિતિએ મને પવિત્ર ભયભાવ અને અવર્ણનીય પ્રેમથી પરિપૂર્ણ કરી દીધી.”

“હવે મારા માર્ગદર્શકે બારણું ખોલ્યું, અને અમે બન્ને બહાર નીકળ્યાં. તેણે મને આજ્ઞા કરી કે જે બધી વસ્તુઓ મેં બહાર મૂકી હતી, તે ફરી ઉઠાવી લઉં. આ કર્યા પછી, તેણે મને ગાઢ રીતે વળેલું એક લીલું દોરડું આપ્યું. તેણે મને સૂચના આપી કે તેને મારા હૃદયની બાજુમાં રાખું, અને જ્યારે મને ઈસુને જોવાની ઇચ્છા થાય, ત્યારે તેને મારા વક્ષસ્થળમાંથી કાઢીને શક્ય તેટલું લાંબું પાથરું. તેણે મને ચેતવણી આપી કે તેને કોઈ લાંબા સમય સુધી વળેલું જ રહેવા ન દઉં, નહીં તો તેમાં ગાંઠો પડી જશે અને તેને સીધું કરવું મુશ્કેલ બનશે. મેં તે દોરડું મારા હૃદયની નજીક રાખ્યું અને આનંદપૂર્વક તે સાંકડી સીડીઓ પરથી નીચે ઉતરી, પ્રભુની સ્તુતિ કરતાં અને જે કોઈ મને મળ્યો તેને કહેતાં કે તેઓ ઈસુને ક્યાં મળી શકે. આ સ્વપ્ને મને આશા આપી. મારા મનમાં તે લીલું દોરડું વિશ્વાસનું પ્રતિનિધિત્વ કરતું હતું, અને ઈશ્વર પર ભરોસો રાખવાની સુંદરતા અને સરળતા મારા આત્મા પર પ્રગટ થવા લાગી.”

Testimonies, volume 1, 27–29.

17 ઓગસ્ટના એક્સેટર શિબિર-સભાના અંતથી લઈને 1844ના 22 ઓક્ટોબર સુધી છાસઠ દિવસ હતા. આ છાસઠ દિવસ મધ્યરાત્રિના પોકારની ઘોષણાના સમયગાળાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને દસ કન્યાઓના દૃષ્ટાંતના સંદર્ભમાં તે સમયે જેમણે સંદેશની ઘોષણા કરી તેઓ તેલ ધરાવતા હતા તેમનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને જેમણે તે સમયે સંદેશની ઘોષણા કરી ન હતી તેઓ પાસે તેલ ન હતું.

આ દૃષ્ટાંતમાં, લગ્ન વિલંબના સમયની શરૂઆતમાં થયા હતા. કાનૂની લગ્ન થયા, અને પછી દરેક પોતાના ઘેર ગયા અને ત્યાં સુધી રાહ જોતા રહ્યા જ્યાં સુધી દૂલ્હાના પિતાએ ન નક્કી કર્યું કે લગ્નનું પૂર્ણ સંયોગ થવા દેવું યોગ્ય છે કે નહીં. પ્રથમ લગ્ન અને મધ્યરાત્રિના બીજા વિધિ-સમારોહની વચ્ચેની અવિશ્વાસુતા વ્યભિચાર ગણાતી હતી. વિલંબનો સમય દૂલ્હાના પિતાની આ રાહ પર આધારિત હતો કે થોડા સમયગાળામાં કન્યાના વિષે શું પ્રગટ થાય છે. શું તે ગર્ભવતી હતી?

જ્યારે પિતાએ નક્કી કર્યું કે બધું યોગ્ય છે, ૮ ચારે મધ્યરાત્રિની શોભાયાત્રા શરૂ થઈ, અને તે રાત્રે શરૂ કરવામાં આવી જેથી પેલેસ ટાઇનના દિવસના દમનકારક ઉકળાટથી બચી શકાય. આ કારણસર, વધૂની

સહાયિકાઓને—૬૪ ઇંતની કુમારીઓને—પોતાનો દીવો અને તેલનો જથ્થો તૈયાર રાખવો આવશ્યક હતો, જેથી લગ્ન તરફની શોભાયાત્રા શરૂ થઈ ગઈ છે એવી જાહેરાત કરતી મધરાતની બૂમ પડે ત્યારે તેઓ સજ્જ હોય, કારણ કે આ બધું રાત્રે જ થવાનું હતું. એક સંતર ખાતે મધરાતની બૂમ આવી, અને ત્યાર બાદ તમારા પાસે શોભાયાત્રા માટે પૂરતું તેલ તૈયાર હતું અથવા નહોતું.

જ્યારે તેઓ સંદેશ લઈને Exeterમાંથી નીકળ્યા, ત્યારે તેઓ એવી પ્રજાનું દૃષ્ટાંત આપી રહ્યા હતા જે મુદ્રિત કરવામાં આવી હતી. કેટલાંક પાસે 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ લગ્નમાં પ્રવેશ કરવા જેટલું પૂરતું તેલ હતું, અને કેટલાંક પાસે નહોતું. તે છયાસી દિવસો એવા સમયગાળાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે જ્યારે ઈશ્વરની પ્રજા રવિવારના કાયદાના બંધ દરવાજા માટે મુદ્રિત કરવામાં આવે છે. જો તેમની પાસે તેલનો યોગ્ય પરિમાણ હતો, તો તેઓ વિશ્વાસ દ્વારા પરમપવિત્ર સ્થાને પ્રવેશ્યા. Sister Whiteએ અંતિમ દિવસોમાં ઈશ્વરની પ્રજા પરમપવિત્ર સ્થાને પ્રવેશતી હતી તેનું દૃષ્ટાંત આપ્યું, અને તેમના alpha ઇતિહાસમાં વિશ્વાસ દ્વારા પરમપવિત્ર સ્થાને પ્રવેશવા સાથે જીવન-અથવા-મૃત્યુની કસોટી સંકળાયેલી હતી. અંતિમ દિવસોમાં એક લાખ યુમાલીસ હજારની કસોટી થશે કે તેઓ વિશ્વાસ દ્વારા પરમપવિત્ર સ્થાને પ્રવેશશે કે નહીં. આ ફરી એક વાર જીવન-અથવા-મૃત્યુની કસોટી છે.

આ બાબતોને આપણે આગળના લેખમાં ચાલુ રાખીશું.

“મંદિરના શુદ્ધિકરણમાં, ઈસુ પોતાની મશીહ તરીકેની મિશનની જાહેરાત કરી રહ્યા હતા અને પોતાના કાર્યમાં પ્રવેશી રહ્યા હતા. તે મંદિર, જે દૈવી ઉપસ્થિતિના નિવાસ માટે ઊભું કરવામાં આવ્યું હતું, ઈઝરાયેલ તથા વિશ્વ માટે એક દૃષ્ટાંતરૂપ પાઠ બનવા માટે નિર્ધારિત હતું. અનાદિકાળથી દેવનો હેતુ એવો હતો કે તેજસ્વી અને પવિત્ર સેરાફથી લઈને મનુષ્ય સુધી, દરેક સર્જિત સત્ત્વ સર્જનહારના અંતર્વાસ માટેનું એક મંદિર બને. પાપના કારણે, માનવજાત દેવ માટેનું મંદિર રહેતી ન રહી. દુષ્ટતા દ્વારા અંધકારમય અને કલુષિત બનેલું મનુષ્યનું હૃદય હવે દૈવી પુરુષની મહિમાનો પ્રકટાવ કરતું ન રહ્યું. પરંતુ દેવપુત્રના અવતાર દ્વારા, સ્વર્ગનો હેતુ પૂર્ણ થાય છે. દેવ માનવજાતમાં નિવાસ કરે છે, અને ઉદ્ધારક ક્રૂપા દ્વારા મનુષ્યનું હૃદય ફરીથી તેનું મંદિર બને છે. દેવએ એવું નિર્ધારિત કર્યું હતું કે યેરૂશાલેમનું મંદિર દરેક આત્મા માટે ખુલ્લી રહેલી ઉચ્ચ નિયતિનું સતત સાક્ષ્ય બને. પરંતુ યહૂદીઓએ તે ઇમારતના મહત્ત્વને સમજ્યું નહોતું, જેને તેઓ એટલા ગર્વથી નિહાળતા હતા. તેમણે પોતાને દૈવી આત્મા માટે પવિત્ર મંદિરો તરીકે સમર્પિત કર્યા નહોતાં. યેરૂશાલેમના મંદિરના પ્રાંગણો, જે અપવિત્ર વેપારના કલકલાટથી ભરાયેલા હતા, સર્વથા સત્યરૂપે હૃદયના મંદિરનું પ્રતિનિધિત્વ કરતા હતા, જે ઇન્દ્રિયાસક્ત વાસનાઓ અને અપવિત્ર વિચારોની ઉપસ્થિતિથી કલુષિત થયું હતું.”

“મંદિરમાંથી જગતના ખરીદદારો અને વેચનારાઓને બહાર કાઢીને શુદ્ધ કરતાં, ઈસુએ હૃદયને પાપની અશુદ્ધિથી શુદ્ધ કરવાની પોતાની મિશનની જાહેરાત કરી,—એવા ભૌતિક અભિલાષાઓથી, સ્વાર્થા વાસનાઓથી, દુષ્ટ આદતોથી, જે આત્માને ભ્રષ્ટ કરે છે. માલાખી 3:1-3 ઉદ્ધત.” યુગોની ઈચ્છા, 161.

“પ્રવક્તા કહે છે, ‘પછી મેં સ્વર્ગમાંથી ઉતરતા બીજા એક દૂતને જોયો, જેના પાસે મહાન અધિકાર હતો; અને પૃથ્વી તેની મહિમાથી પ્રકાશિત થઈ ગઈ. અને તેણે બળવાન અવાજે જોરથી પોકારીને કહ્યું, મહાન બાબેલ પડી ગયું છે, પડી ગયું છે, અને દુષ્ટ આત્માઓનું નિવાસસ્થાન બની ગયું છે’ (પ્રકટીકરણ 18:1, 2). આ એ જ સંદેશ છે જે બીજા દૂત દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો. બાબેલ પડી ગયું છે, ‘કારણ કે તેણે પોતાના વ્યભિચારના ક્રોધમદિરાનો પાન સર્વ જાતિઓને કરાવ્યો છે’ (પ્રકટીકરણ 14:8). એ મદિરા શું છે?—તેના ખોટા સિદ્ધાંતો. તેણે ચોથા આજ્ઞાના શબ્દાથના સ્થાને જગતને ખોટો શબ્દાથ આપ્યો છે, અને એ જ અસત્યને ફરી દોહરાવ્યું છે જે શૈતાને એદનમાં પ્રથમ હવ્વાને કહ્યું હતું—આત્માની સ્વાભાવિક અમરતા. આવા ઘણા સગા ભ્રમો તેણે દૂર દૂર સુધી ફેલાવ્યા છે, ‘મનુષ્યોની આજ્ઞાઓને જ સિદ્ધાંતો તરીકે શીખવતાં’ (માથ્થી 15:9).”

“જ્યારે ઇસુએ પોતાની જાહેર સેવા આરંભી, ત્યારે તેમણે મંદિરને તેની અધર્મપૂર્ણ અપવિત્ર તાથી શુદ્ધ કર્યું. તેમની સેવાકાર્યની અંતિમ ક્રિયાઓમાં મંદિરનું બીજું શુદ્ધિ કરણ સામેલ હતું. તેવી જ રીતે, વિશ્વને ચેતવણી આપવા માટેના અંતિમ કાર્યમાં, યર્ષોને બે ભિન્ન બોલાવો કરવામાં આવે છે. બીજા દૂતનો સંદેશ એવો છે: ‘મહાન બેબીલોન પડી ગઈ છે, પડી ગઈ છે; કારણ કે તેણીએ પોતાની ૮ ચલિયારજન્ય કોપના દ્રાક્ષા રસથી સર્વ જાતિઓને પીવડાવ્યાં છે’ (પ્રકટીકરણ ૧૪:૮). અને ત્રીજા દૂતના સંદેશના ઉચ્ચ ધોષમાં ૨ વર્ગમાંથી એક વાણી સંભળાય છે, જે કહે છે: ‘હે મારા લોકો, તેમાંથી બહાર નીકળો, જેથી તમે તેના પાપોમાં સહભાગી ન બનો, અને તેની આફતોમાંની તમને ન મળે. કારણ કે તેના પાપો ૨ વર્ગ સુધી પહોંચી ગયાં છે, અને ઇશ્વરે તેની અધીર્મતાઓને ૨ મરણમાં લીધી છે’ (પ્રકટીકરણ ૧૮:૪, ૫).”

Selected Messages, book 2, 118.